

saa er det det Samme som at tilintetgjøre hele Skattebevillingsretten, det er det Selvsamme som at undergrave den ligefra Roden af; thi vi maae vel erindre, at ved saadanne politiske Sager vil der altid kunne anføres en Art Beviser for, at det dog ikke var saa galt gjort, hvad Regjeringen foretog sig, at der dog var visse Grunde, der talte derfor; der er aldrig begaaet en politisk Dumhed, om hvilken der ikke kunde have været skrevet og tildeels er skrevet en stor Mæsse Bøger for at bevise, at den trufne Foranstaltning var overordentlig klog. Der er fremdeles blevet sagt, at vi burde bedømme Sagen fra forrige Aars Standpunkt, saaledes at vi satte os ind i Stillingen, som den var forrige Aar, og i den Maade, hvorpaa Ministeriet da maatte opfatte Begivenhederne, at det var under saadanne Forhold, hvor Besten og Østen være i Begreb med at komme i Krig, at det var paa en Tid, da en stor Flaade var paa Seiladsen hertil, at det derfor var klogt og maaskee nødvendigt at gjøre saadanne Udrustninger, ja der blev endogsaa gjort en Sammenligning med 1807. Denne Sammenligning have vi ogsaa tidligere hørt komme fra en Mand, der var meget impliceret i disse Sager, og jeg skal derfor et Dieblif dvæle navnlig derved. Der blev sagt: i 1807 var Sjælland ikke beskyttet, derfor kom Englænderne og sagde: I ere ikke beskyttede mod Franskmændene, vi ere nødt til at tage Flaaden i Bevaring for at sikke os for, at den ikke kommer i de Franskes Hænder; men hvor er Analogien mellem 1807 og 1854? Var det muligt, at Rusland kunde tage Sjælland, saa at det af den Grund skulde være nødvendigt for Frankrig og England at tage Sjælland? Den bedste Beskyttelse for Sjælland mod Rusland var jo netop den store Flaade, der laa mellem Sjælland og Rusland, og naar den ikke skulde kunne beskytte os mod Ruslands Overgreb, hvorledes skulde det da være muligt, at nogle Dragonregimenter og de andre Tropper, der være kaldte sammen, samt de Smaaflibe, vi havde seilende omkring i Sundet, skulde kunne beskytte os? Det forekommer mig, at der ikke kan være den ringeste Tanke om en Sammenligning mellem disse

Forhold. Der blev endvidere sagt, — og dertil forekommer det mig, at Hovedseilen ligger i den ærede Minoritets Anskuelse, — at Spørgsmaalet var, om det var rigtigt ganske aldeles ikke at være rustede, at baade Majoritet og Minoritet være enige om det Uhenigtsmæssige heri og altsaa enige i Principet. Nei, mine Herrer, heri ligger Spørgsmaalet ikke; Spørgsmaalet er: var det rigtigt at gjøre store Krigsrustninger eller ikke? Den nuværende Majoritet i Rigsdagen gif ikke ud fra den Forudsætning, at vi aldeles ikke skulde ruste os, det viste Rigsdagen tilstrækkeligt isjor ved den Bevilgning, som da blev givet; detom er altsaa ikke Spørgsmaalet, men derimod om det var rigtigt, at der skulde være store Rustninger eller ikke? Der er endelig bleven talt om Forholdet mellem disse Rustninger og Grundloven, og der er her forskellige Gange, og efter min Mening med god Grund, fremsført betydelige Argumenter for, at Rustningerne alene kunde forklæres af den Stilling, som det afgangende Ministerium indtog ligeoverfor Grundloven og Folket. Imidlertid blev der af den høitærede Taler for Minoriteten sagt, at Sligt maatte man ikke yttre, medmindre man havde bestemte Beviser derfor, thi det Anførte indeholdt en altsor haard Beskyldning. I saadanne politiske Sager er det imidlertid altid høist vanskeligt at komme med strenge juridiske Beviser, men deraf kan Følgen dog ingenlunde være den, at man aldeles ikke og under ingen Bestingelser maa fremkomme med saadanne Beskyldninger; thi dersom man i saadanne Sager skal vente med at udtale sin Anskuelse herom og med at foretage de i saa Henseende fornødne Skridt, indtil man har fuldt Beviis for sine Paastandes Sandhed, saa komme de Handlinger for seent, der skulde følge efter Paastandene, naar de ere sande, thi saa vil altid Statscoupet forinden være skeet. Med Hensyn til det aftraadte Ministerium har jeg ingen god Tro havt til det, ligesaa den Dag da det traadte til Røret, lige indtil den Tid, da Ørsted forelagde det Grundlovsudkast, der af mig har været betegnet paa en saadan Maade, som ikke er anseet for passende, hvorfor jeg nu skal indskrænke mig til at kalde det hiint mærkværdige Grund-